

Nádej

**Dvojmesačník pre vnútornú potrebu zboru ECAV na Slovensku
so sídlom v Krajnóm**

Ročník 10

Číslo 6

október – november 2008

Pozdvihujem si oči k vrchom: Odkiaľ mi príde pomoc? Od Hospodina moja pomoc, ktorý učinil nebo i zem. Nedá sa klátiť tvojej nohe; tvoj ochranca nedrieme. Nie, nedrieme a nespí ochranca Izraela. Žalm 121;1 - 4

Eliáš – mocný a verný Boží prorok **(1.Kráľov 17;1-7)**

O tom, aké meno mal a akým pojmom bol Eliáš v Izraelskom národe, svedčí aj to, že keď sa Pán Ježiš spýtal Petra za koho Ho pokladajú ľudia, povedal: „Jedni za Jána Krstiteľa, iní za Eliáša, zase iní za Jeremiáša.“

Aj po mnohých stáročiach od jeho pôsobenia, ktoré sa datuje okolo roku 860 pred Kristom bolo veriacim Izraelcom dobre známe to, čo Hospodin konal prostredníctvom tohto muža.

Prvou udalosťou, ktorú Biblia v súvisi s ním spomína je jeho stretnutie s kráľom Achábom, počas ktorého mu oznamuje: „Akože žije Hospodin Boh Izraela, v službe ktorého stojím, nebude po tieto roky ani rosy, ani dažďa, iba ak na moje slovo.“

Nevdopak nám - pamätníkom tieto slová pripomínajú reči tých, ktorí na základe výdobytkov vedy a techniky chceli porúčať vetru a dažďu a tak riadiť počasie podľa svojich predstáv a potrieb. No dodnes si s nami príroda a počasie robí čo chce a z roka na rok je to akési divokejšie a nevyspytateľnejšie – presný opak toho, aké to malo byť podľa plánovačov.

Eliáš však hovoril v mene Božom, v mene Autora vesmíru a tejto zeme. Prostredníctvom neho dal Achábovi a dáva vedieť i nám, KTO riadil a bude i ďalej riadiť to, čo sa tu deje. Nikoho však nenúti, aby tomu veril alebo neveril, len upozorňuje na to, že sú len 2 možnosti – podriaďiť sa Jeho vôli alebo vzoprieť sa Mu.

Kto sa podriaďuje Jeho vôli, zostáva žiť z Jeho milosti, kto nie, je skôr či neskôr odsúdený ku zániku. A tak Eliáš napriek suchu a hladu môže cítiť Božiu milosť a predivnú starostlivosť, keď počuje slová: „Odíď odtiaľto, obráť sa na východ a ukry sa pri potoku Kerít, ktorý je na východ od Jordánu. Z potoka budeš piť a krkavcom som prikázal, aby ťa tam živili. „

Eliáš sa podriadil a poslúchol. Nereptal a nesťažoval sa a preto prežil a spolu s ním prežila aj vdova zo Sarepty so svojím synom.

Achábov údel bol však tragický, pretože zostal v odpore voči Božej vôli.

Aj nám zostávajú len dve možnosti – žiť v Božej Milosti a snažiť sa plniť jeho vôľu alebo sa Mu vzoprieť a nakoniec prísť o všetko. Amen

I. Novomestský

SPOLOČNE SA MODLÍME

Vďaka Ti Hospodine, že sa o nás staráš, že nám zachovávaš vernosť, sýtiš nás a dávaš nám všetko, čo potrebujeme k životu.

Lebo takto hovorí Hospodin, Boh Izraela: Z hrnca sa neminie múka, ani z krčaha nebude chýbať olej až do dňa, keď Hospodin zošle na zem dážď. (1.Kráľov 17,14)

Odpusť nám Hospodine, že Ti nie sme verní.

Dokedy budete krívať na obe strany? Ak je Hospodin Bohom, nasledujte Ho. Ak Baal, nasledujte toho.

(1. Kráľov 18,21)

Nauč nás Hospodine, kráčať verne po Tvojich cestách každý deň.

Vyuč ma, Hospodine, svojej ceste: nech chodím v Tvojej pravde, na to mi sústred' myseľ, aby som sa bál Tvojho mena. (Žalm 86,11)

NAŠE POHLADY

BOŽÍ SÚD NA VRCHU KARMEL (PRVÁ KNIHA KRÁLOV, 18. KAPITOLA)

Achab bol izraelský kráľ, ktorý sa oženil so zlou ženou Jezabel' (Izebel). Ona odviedla kráľa a väčšinu Izraelitov preč od Boha, aby uctievali modlu Bála. Zabila tiež mnoho Božích prorokov. Boží prorok Eliáš šiel ku kráľovi Achabovi a povedal mu, aby zhromaždil celý Izrael, spolu s falošnými prorokmi, na horu Karmel. Každá skupina mala pripraviť mladého býka na obetovanie svojmu bohu. Falošní proroci sa mali modliť k Baalovi a Eliáš sa mal modliť k Pánu Bohu. Ten boh, ktorý pošle oheň z neba a zapáli obeť na oltári, ten nech je skutočný Boh. Tak súhlasili. Falošní proroci sa modlili k Baalovi, aby zoslal oheň, ale žiaden oheň neprišiel. Eliáš im povedal, aby kričali hlasnejšie, možnože Baal je zaneprázdnený alebo spí. Vykrikovali a rezali sa, ale žiaden oheň neprišiel. Vo večernom čase, Eliáš zavolať ľud naokolo, kým on opravoval a dokončoval stavbu Pánovho oltáru. Trikrát ich nechal, aby vodou poliali drevo a obeť. Eliáš sa modlil k Pánovi a Boh zoslal oheň z Neba a zapálil býka, oltár a vodu. Keď to ľudia videli, padli na svoje tváre a povedali, "Hospodin, On je Boh." Eliáš vzal všetkých falošných prorokov preč a zabil ich. (Odporúčam, aby ste si prečítali celú 18.kapitolu z Prvej knihy kráľov.)

Ústredným veršíkom celej 18. kapitoly je práve 21. verš: **“Eliáš pristúpil ku všetkému ľudu a povedal: Dokedy budete krívať na obe strany? Ak je Hospodin Bohom, nasledujte Ho. Ak Baal, nasledujte toho. Ale ľud mu neodvetil ani slova.”** Eliášova otázka pre Izraelský ľud je aj dnes pre nás aktuálnou. Ak sme sebakritickí, musíme si priznať, že každý z nás občas kríva a niekedy si to ani neuvedomujeme, ale musí nás na to niekto upozorniť. V dnešnej dobe máme tiež veľa Baalov, nielenže je veľa učení a náboženstiev, prostredníctvom ktorých môžeme žiť „krásny, harmonický a šťastný život“ bez živého Krista, Baalom, ktorého začneme, ani nevieme ako, vzývať, môže byť materializmus, šport, hudba, Internet, autá ..., čokoľvek, čo nás odpútava

od aktivního života s Bohem. Skúmáme preto naše životy každý deň a dajme pozor, aby sme nekrivali, aby sme neslúžili nikomu inému okrem živého Boha!

Nedávno som čítala prednášku brata Kaczmarzyka práve na túto tému, preto sa chcem s vami aspoň o časť tejto prednášky podeliť . K.Š.

Potrebuje kresťanská cirkev probuzení?

Je zcela pochopitelné, že probuzení potrebujú ľudie, ktorí žijú bez živého Boha, bez Krista. Ti se potrebujú probudit z hříchu a jít ke Kristu. Je zde však otázka: Potrebuje probuzení i kresťanská cirkev? Je potrebné, aby se i kresťanům probudilo svědomí, aby poznali své hříchy a učinili upřímné pokání před Bohem? Žel, ano! Jsou jednotliví kresťané a někdy i sbory, které vypadají navenek zbožně a přesto ve svém nitru se od Ježíše Krista velmi vzdálily. Kristus kladl největší důraz na život podle Jeho slova. Avšak, tak jako v zahradě Getsemanské Kristus nenechal své učedníky spát, ale je opět a opět budil, tak to činí v celých dějinách

Jak vypadá cirkev na počátku 21. století? 1..V současné době se církev v Evropě zmenšuje, ubývá věřících lidí. Starší generace věřících postupně odchází na věčnost a střední a mladá generace, která je aktivní, je v malém počtu. Je však ještě dost evangelíků, kteří jsou pokřtěni, formálně k církvi patří, ale duchovně jsou naprosto lhostejní, tedy spící. 2..Jak se nyní projevuje duchovně spící církev? Pracuje ze setrvačnosti. Udržuje se církevní provoz. Dodržují se tradice, vykonávají obřady. I mezi těmi, kteří přicházejí do chrámů často, platí Ježíšova slova: Ústy mne ctí, ale jejich srdce je daleko od mne. Písmo je zanedbáno, rodiny se spolu nemodlí, nečtou si spolu Boží slovo. Kazatelé stále zvěstují, nic se však neděje, protože kazatelé nedávají posluchačům výzvu k rozhodnutí. 3..Boží program záchrany hříšníků však stále trvá, ještě je doba milosti. --Kristův příkaz stále platí: "**Čiňte mi učedníky ze všech národů.**" --Ti, kdo jsou Kristovi, musejí začít modlitebním zápasem. --Je třeba využít všechny příležitosti ke zvěstování Ježíše Spasitele i Soudce --Ve shromážděních by měly zaznívat jasné výzvy k rozhodnutí.

Eliáš udělal výzvu na hoře Karmel. Kolem roku 860 před Kr. byl lid izraelský pod silným tlakem bezbožného státního aparátu královny Jezabel, která tak násilím nutila Izraelce ke službě pohanským modlám. „**Tu přistoupil Eliáš ke všemu lidu a řekl: Jak dlouho budete poskakovat na obě strany? Je-li Hospodin Bohem, následujte ho. Jestliže Baal, jděte za ním!**“ Eliáš vyzval lid k radikálnímu rozhodnutí. Když pak vyslyšel Hospodin modlitbu Eliášovu a spadl oheň a spálil zápalnou oběť, dříví, vodu i kameny, lid viděl Boží moc. „**Když to všechn lid spatřil, padli na tvář a volali: Jen Hospodin je Bůh, jen Hospodin je Bůh!**“ Tato Eliášova výzva měla pro duchovní život lidu izraelského veliký význam!

Rick Warren v knize Cílevědomá církev na str. 102 píše, že kresťan by měl v životě učinit 4 veliká zásadní rozhodnutí: 1..rozhodnutí pro osobní život s Ježíšem Kristem a pro členství ve sboru, 2..rozhodnutí pro duchovní růst, že chce dozrávat, že nechce zůstat duchovním nemluvnětem, zakrnělým kresťanem, 3..rozhodnutí pro aktivní službu ve sboru, v takové oblasti, k jaké má obdarování, 4..rozhodnutí pro misií – pro aktivní podíl na nesení evangelia jiným lidem a národům.

Mgr. Stanislav Kaczmarczyk

Eliáš zostal „sám“ (1.Kráľov 19. kap.)

Ťažké, smutné a neznesiteľné obdobia života nás nielen ubíjajú, ničia, oslabujú, ale aj preskúšavajú, vyučujú a prečisťujú.

Nepredstaviteľné muky prežíval aj Eliáš, keď sa cítil sám a prenasledovaný, strachujúci sa o svoj život. Ani sa mu nedivíme, že : „ *Naľakal sa teda, pobral sa a odišiel kvôli svojmu životu. Keď prišiel do Beér–Šeby v Judsku, zanechal tam sluhu.* “ 1.Kr 19;3

Silný, Bohom vyvolený a vychovaný muž, sa ocitol na dne, uteká do samoty na púšť a túži po smrti. „*Dosť už; teraz Hospodine, vezmi si môj život, lebo nie som lepší ako moji otcovia.* “ 1.Kr 19;4b

Potom zaspal pod kríkom. Zdá sa, že chce zaspať navždy. Ale zo spánku ho preberá anjel a pobáda ho, aby sa najedol a napil. Opakuje sa to 2 krát. Pripravuje ho na ďalšiu cestu. Boh sa s ním chce stretnúť a rozprávať. Keď sa posilnil, putoval 40 dní a nocí na Boží vrch Chóreb. Na vrchu v jaskyni prebieha rozhovor medzi Pánom Bohom a Eliášom.

Tam vošiel do jaskyne, kde aj prenocoval. A hľa, zaznelo k nemu slovo Hospodinovo: Čo tu robíš, Eliáš? 10 Povedal: Príliš som horlil za Hospodina, Boha mocností, lebo Izraelci opustili Tvoju zmluvu, zbúrali Tvoje oltáre a Tvojich prorokov povraždili mečom, takže som zostal len sám. Teraz siahajú aj na môj život, aby mi ho vzali.

Boh ho vyzval, aby vyšiel a stál pred Ním, Hospodin stál vedľa. Strhol sa víchor, potom nastalo zemetrasenie, po ňom oheň, ale ani v jednom z týchto ničivých živlov Boh nebol. Boh nie je ničiteľ. On dopúšťa skúšky, ale sám ich nepripravuje a nespôsobuje.

Hospodin prehovoril z tichého šelestu. „**Čo tu robíš, Eliáš?**“

Prorokova sťažnosť sa zopakovala ešte raz.

Boží hlas ako tichý šelest zaznieva neraz aj k nám. Len či dokážeme ho zachytiť. Aj nás sa Boh pýta, čo tu na tomto svete robíme. Či plníme svoje poslanie Jeho dieťaťa. Či využívame dary, ktoré nám dal a či nimi slúžime ľuďom a tak i Jemu.

Plačeme a sťažujeme sa Bohu, že kvôli prílišnej horlivosti pre Neho trpíme? Alebo plačeme preto, že trpíme kvôli vlastnej žiadostivosti, sebecktu, ctižiadosti a hlúposti?! Je veľký rozdiel medzi utrpením a UTRPENÍM. Na to sa zabúda, keď zaznievajú otázky typu: „Ako sa môže dobrý Boh pozeráť na toľké utrpenie ?!“

Nepočúvame Boha, neplníme Jeho vôľu, ale vôľu diabla a potom sa čudujeme, že trpíme. Najviac utrpenia vo svete pochádza z hriechu. Utrpenie je dôsledok hriechu. Aj Izraelci museli pykať do posledného, všetci ktorí sa klaňali Baalovi. Ponechal 7000, ktorí sa Mu nespreneverili.

Eliáš dostal niekoľko príkazov od Hospodina a medzi nimi bolo, aby pomazal Elízea, syna Sáfátovho za proroka namiesto seba. Urobil to veľmi zaujímavým spôsobom:

„ 19 Eliáš odišiel odtiaľ a stretol Elízea, syna Šáfátovho. Práve oral. Mal pred sebou dvanásť záprahov a sám bol za dvanástym. Keď Eliáš prechádzal popri ňom, hodil na neho svoj plášť. 20 Ten zanechal voly, pobehol za Eliášom a povedal: Dovoľ mi, prosím, pobožkať otca a matku, potom prídem za tebou. Odvetil mu: Len choď, vráť sa, veď čože som ti urobil? 21 Nato sa odvrátil od neho, vzal záprah volov, zabil ho, a keď uvaril mäso na postroji pre voly, dal ľudu a jedli. Potom vstal, odišiel za Eliášom a posluhoval mu.“ Verše 19 - 22

Eliáš neignoroval Boží hlas, ale poslúchal na slovo a Pán mal pre neho pripravený iný koniec ako mu chystala zlá kráľovná Ízebel. Vieme, že bol vzatý do neba.

Celý náš život je rozhodovanie; poslúchnem Boží hlas, alebo hlas hada z raja?

ZN

Obchod s rodičmi

Rodičia - obaja zamestnaní - vošli pred meninami svojej dcéry do obchodu s hračkami a vysvetľujú predavačke: „Celý deň sme obaja mimo domu. Hľadáme niečo, čo by malú potešilo a zaujalo. Chceme, aby sa zbavila pocitu osamelosti.“

„Veľmi ľutujem,“ usmiala sa predavačka, „ale rodičov nepredávame.“ (Smutné, však?)

Ťažký balvan ako záchrana

Asi pred piatimi rokmi pôsobil v Myjavskom zbore misionár Lothar Raab. Raz vyrozprával jeden príbeh, ktorý mi natrvalo utkvel v pamäti.

Jeho kolega pôsobil ako misionár v rovníkovej Afrike. Zbor bol v dedine, ktorá sa rozprestierala na dvoch brehoch divokej rieky.

Keď chceli obyvatelia dediny prejsť z jedného brehu rieky na druhý, museli si zobrať do rúk veľký balvan, aby ich silný prúd rieky nestrhol so sebou. Prechod cez rieku sa tak stal náročnejší, ale ťažký kameň ich ťahal k zemi a voda ich nemohla uniesť.

Tak je to aj v našich životoch. Často sa nám zdá, že náš kríž a trápenie je ťažké a závidíme ľuďom okolo nás, ktorí ani neveria v Boha a ich život je ľahký, akoby len tak „plávali“ životom a s ničím nemajú problémy.

Lenže v perspektíve večného života má aj kríž a trápenie svoj zmysel. Môžeme povedať, že nás tlačí a drží pri zemi, aby sme sa nedali strhnúť prúdom bezbožnosti.

Takže, hoci to znie paradoxne, ťažký balvan môže byť pre nás záchranou.

E. Elková

Cirkevný život v Amerike a u nás.

V auguste od 2.8.2008 až do 22.8.2008 sme malá prieskumná skupina z nášho cirkevného zboru, absolvovali cestu do ďalekej Ameriky k našim priateľom z cirkevného zboru Gloria Dei! Za tie 3 týždne, ktoré sme boli v Amerike, sme toho zažili veľmi veľa a určite o tom budeme písať v ďalších číslach Nádeje.

Dnes by som sa chcel zamerať na fungovanie a život zboru Gloria Dei ! v Amerike. Cirkevný zbor vznikol v roku 1982 a pri jeho vzniku mal okolo 450 ľudí. Ako nám povedal pastor **Tom Williamsen** : „zaklopal som na 5000 dverí a oslovil veľmi veľa ľudí“. Dnes má zbor asi 1300 ľudí, pôsobia v ňom 3 pastori(farári) pastor **Tom Williamsen** (bol už viackrát aj v našom zbore), pastor **Ana Langerak** (bola tu minulý rok) a pastor Houda Zavandro (ktorý pochádza z Madagaskaru).

Prvé veľké prekvapenie sme zažili hneď prvú nedeľu, keď sme sa dozvedeli, že služby Božie majú až 4 krát (7:45, 8:45, 10:00, 11:00) a zakaždým bolo dosť ľudí, skoro ako v Krajnom.

Veľmi sa nám páčili aj priestory, ktoré si zbor dokázal vybudovať, a to všetko z vlastných zdrojov. Najnovšia časť z celého komplexu je chrám, v ktorom bývajú hlavné služby Božie. Potom je to staršia časť (niečo ako naša zborovka), v ktorej bývajú posledné služby Božie o 11:00, majú názov „Praise Cafe“ a prebiehajú voľnejším štýlom. Tieto dva komplexy sú prepojené a v tejto časti sú kancelárie farárov, priestory pre deti a pre rôzne iné aktivity.

Je to úžasné a hlavne aj na naše zamyslenie, že zbor ktorý je menší ako náš, dokázal toto všetko si vybudovať a aj ďalej viesť. Dokáže si zaplatiť 3 farárov, 2 kantorov a 1 administratívnu pracovníčku, ktorá vybavuje všetku agendu. Podporujú zbory (náš zbor, zbor na Madagaskare a v Salvádore). Majú veľké množstvo duchovných aktivít v zbore. Keď som si to aplikoval na náš zbor, tak keby sme mali zaplatiť 3 farárov a 1 človeka na administratívu, tak by sme museli mať cirkevný príspevok 500,- Sk a to som nerátal ďalšie náklady zboru. Pri dnešnom stokorunovom cirkevnom príspevku, ktorý aj tak ešte mnoho ľudí odfle, by takýto nárast znamenal kolaps. Teraz sa tu vynára otázka, ako to tí Američania dokážu a my nie? Väčšina ľudí si povie, „Majú na to.“

Možno pred tým by som to bol povedal aj ja, ale teraz viem, že to nie je pravda. Odpoveď je jednoduchá. Ich viera je „živá viera v ich srdciach“ a preto dokážu aj veľa obetovať, na rozdiel od mnohých ľudí v našom zbore, pre ktorých je to už len nejaká tradícia alebo potvrdenie na papieri, aby ich mal raz kto pochovať. Náš zbor je síce veľký, ale len na papieri, skutočne má možno 200 ľudí a ostatní sa vezú. Ďalší veľmi zaujímavý poznatok je, že tam sa členom zboru človek nestáva

tým, že tam patrí obvodovo, ale že tam patriť chce. A tým aj každý člen má väčšiu zodpovednosť voči zboru a vie, že je jeho povinnosťou sa o ten zbor zaujímať a starať. Bolo to veľakrát vidieť pri našej návšteve. Či už to , ako sa o nás starali (každý deň bola s nami iná rodina), ale aj večere v rodinách, kde sa stretlo veľa ľudí zo zboru, baseballový zápas, na ktorom sa stretlo okolo 70 ľudí zo zboru a kopu iných aktivít. Väčšina z tohto by bola u nás v týchto podmienkach len ťažko aplikovateľná. Teraz viem, že to všetko nie je len v peniazoch, ako sa u nás stále hovorí, ale je to všetko v nás v ľuďoch a v prístupe každého člena zboru. Iba vtedy, keď si toto dokáže uvedomiť väčšia časť zboru ako tých spomínaných 200 ľudí, tak potom aj tu to môže fungovať tak, ako u našich priateľov v Amerike.

A nie je to ani žiadna propaganda, ako som bol obvinený. Kto je neveriaci Tomáš, nech sa tam ide pozrieť, keď sa nabudúce k nim pôjde. Prajem šťastnú cestu a šťastný let.

P. Lajda

Sila viery.

Pane, duša mi prekypuje dôverou, ale hlavu mám plnú pochybností.
Pane, je vo mne niečo, čo je schopné veriť. Ale volám Ťa za pomocníka pre pochybnosti, ktoré vo mne pretrvávajú.
Pane, v hĺbke svojho srdca mám istotu, ktorá mi dáva nádej a dôveru.
Daj, aby zapustila korene v mojom srdci.
Pane, daj, aby moje oči vedeli vidieť ďalej, než sú veci.
Kiež by Ťa mohli uvidieť – áno, Teba, cez všetky veci.

Prosíme Ťa, Pane, daj, aby naša viera rástla, prived' ju k zrelosti, ved' ju k jej jedinému rozkvetu, ktorý sa prejavuje tým, že máme účasť na Tvojom svetle a žijeme v Tvojom pokoji.

Nech naša viera nezaostáva nech ju nepokladáme za dosiahnutý bod, ktorý zostane nehybný, ale nech je počiatkom nášho hľadania, akoby začiatok vystupovania, ktoré je vždy viac náročné a vždy viac nástojčivé. Aby sme objavili Tvoju Pravdu a Múdrost'.

Nech vnika do nášho života táto viera, ktorá nás privádza bližšie k Tebe, nech nás oduševňuje a premieňa náš život na dar lásky.

Jeden spisovateľ napísal: „Dobre vidíme iba srdcom. To hlavné je očiam neviditeľné.“

Dosvedčujeme to v našom živote my sami a dosvedčujú to aj ľudia všetkých čias.

Dosvedčili to aj apoštoli a Ježišovi učeníci, ktorí nemohli uveriť, že Ježiš žije, lebo príliš dôverovali svojim očiam a Ježiš od nich očakával a vyžadoval vieru.

Niekedy je potrebná jedna, veľmi malá vec: nevidieť a veriť, predovšetkým v to, čo sa nevidí.

Lebo to, čo vidno, nevyžaduje vieru.

Prečo aj dnes Kristus musí hľadiť na našu malú a slabú vieru?

V.F.

Deti, nevideli ste pani katechetku?

Asi mala toho dost'.

Profesor

Učiteľ filozofie raz prišiel do triedy, vzal zo skrine nádobu a naplnil ju až povrch kameňmi. Potom sa spýtal študentov či si myslia, že je nádoba plná. Študenti s ním súhlasili, že je. Potom profesor vzal škatuľku s kamienkami, vysypal ich do nádoby s kameňmi, zatriasol ňou a kamienky popadali medzi kamene.

Profesor sa znova opýtal. „Teraz je už nádoba plná?“ Študenti sa pousmiali a súhlasili, že je. Ale profesor vzal nádobku s jemným pieskom a vysypal ho do nádoby.

Samozrejme, piesok vyplnil všetky medzery medzi kameňmi a kamienkami.

Teraz bola nádoba skutočne plná.

Potom profesor povedal: „Touto ukážkou som chcel znázorniť, že život je ako táto nádoba.“

Kamene znázorňujú dôležité veci v našom živote, ako sú rodina, partner, zdravie, deti,...všetko, čo je skutočne dôležité. Keby ste to stratili, bolo by to pre vás veľmi zničujúce.

Kamienky sú ostatné, menej dôležité veci. Napríklad zamestnanie, dom, auto,...

A piesok je všetko ostatné. Drobnosti.

Keď dáte piesok do nádoby ako prvý, nezostane vám žiadne miesto pre kamene.

To isté platí v živote. Keď budete strácať čas a energiu na drobnosti, materiálne veci, nikdy nebudete mať čas na veci, ktoré sú skutočne dôležité. Venujte pozornosť rozhodujúcim veciam.

Venujte čas blízkym.

Vždy bude čas ísť do práce, upratať dom, uvariť obed, nakúpiť,...

Dajte si záležať na kameňoch (veci, na ktorých vám skutočne záleží). Stanovte si svoje ciele. To ostatné sú len kamienky a piesok.

Veľa šťastia. Dúfam, že sa vám to podarí.

Prevzaté z internetu

NAPLNENÉ PROROCTVÁ

Pozoruhodná evidencia o naplnení proroctiev je len jedným z dôkazov, čo sa týka presnosti Biblie. Stovky biblických proroctiev sa konkrétne a presne naplnilo a to dokonca dávno potom, ako pisateľ proroctva zomrel.

Napríklad prorok Daniel predpovedal asi v roku 538 pred n.l. (Daniel 9:24-27), že Kristus príde ako zaslúbený Záchranca a Princ Izraela 483 rokov potom, ako Perzský cisár dá Židom povolenie znovu postaviť Jeruzalem, ktorý bol vtedy zničený. To sa o stovky rokov neskôr naplnilo.

Je množstvo proroctiev, zaoberajúcich sa jednotlivými národmi, mestami a všeobecne sledom histórie, z ktorých boli všetky doslova naplnené. Viac ako 300 proroctiev naplnil sám Kristus pri Jeho prvom príchode. Ďalšie proroctvá sa zaoberajú šírením kresťanstva, ako aj rôznymi falošnými náboženstvami a mnohými inými otázkami.

Neexistuje žiadna iná kniha ako táto, či už historická alebo moderná. Neurčité a zvyčajne chybné proroctvá ľudí ako napríklad Jeanne Dixon, Nostradamus, Edgar Cayce a ďalších nespádajú vôbec do tej istej kategórie a ani ďalšie náboženské knihy ako sú Korán, Literárna zbierka Konfuciána a podobne. Iba Biblia poskytuje túto pozoruhodnú prorockú evidenciu a to v takej veľkej miere, že úplne vylučuje akékoľvek iné vysvetlenie ako to, že je božím zjavením.

VEDECKÁ PRESNOŠŤ

Ďalším výrazným dôkazom o božej inšpirácii je fakt, že mnohé princípy modernej vedy boli zaznamenané v Biblii ako prírodné fakty a úkazy oveľa skôr ako ich pomocou experimentov potvrdili vedci. Tu sú príklady takýchto faktov:

- Guľatosť Zeme ([Izaiáš 40:22](#))
- Takmer nekonečný rozsah hviezdneho vesmíru ([Izaiáš 55:9](#))
- Zákon zachovania hmoty a energie ([2 Petra 3:7](#))
- Kolobeh vody ([Kazateľ 1:7](#))
- Obrovské množstvo hviezd ([Jeremiáš 33:22](#))
- Zákon vzrastajúcej entropie ([Žalm 102:25-27](#))
- Rozhodujúca dôležitosť krvi v životných procesoch ([Leviticus 17:11](#))
- Atmosférická cirkulácia ([Kazateľ 1:6](#))
- Gravitačné pole ([Jób 26:7](#))
- a mnohé iné.

Tieto fakty samozrejme nie sú uvedené v technickom žargóne modernej vedy, ale v termínoch, dostupných človeku na základe každodenných skúseností. Napriek tomu sú úplne v súlade s najmodernejšími vedeckými faktami.

Je tiež pozoruhodné, že sa v Biblii nikdy nenašla žiadna skutočná chyba – vo vede, v histórii ani v inej oblasti. Mnohé fakty boli vyhlásené za chybné, ale konzervatívni odborníci na Bibliu vždy dokázali nájsť odôvodnené riešenia pre takéto problémy.

Prevzaté z internetu

Javorina 2008

Aj tento rok sa zopár odvážlivcov z radov mladých evanjelikov rozhodlo stráviť 4 dni bez televízie, rádia, internetu, tečúcej vody, ruchu miest (poniektorí aj bez telefónneho signálu), ... Tento čas sme venovali rozmyšľaniu nad Božím slovom, počúvaním výkladov od starších vo viere, prechádzkam po prírode, rozprávaní s rovnako naladenými ľuďmi, pozorovaniu hviezd. Hlavnou témou bol Víťazný život, ktorý môžeme žiť len v blízkosti Pána Boha, pretože On je jediný večný a trvalý. Výhry s Ním nie sú dočasné malé čerešničky na torte, ale zázračné a obrovské výhry, ktoré menia životy ľudí. Avšak ani v kresťanskom živote nie je vždy všetko ružové, a preto niekedy prichádzajú úskalia a problémy. Ale my máme víziu odpustenia a znovu prijatia. A preto sa teším na ďalšie dobrodružstvá, ktoré má On pre nás pripravené.

luka

Naša ďaleká cesta

Ako už všetci iste viete, v auguste sme absolvovali ďalekú cestu do USA – Marylandu a Delaware, kde sme navštívili našich bratov a sestry v sesterskom cirkevnom zbore Gloria Dei! a príbuzných.

K tomuto kroku sme sa dlho dopracovávali, lebo pozvanie zo zboru sme dostali už asi pred piatimi rokmi, ale povzbudila nás k tomu ich minuloročná návšteva v našom zbore.

Po mnohých peripetiách, ktoré sme museli absolvovať, aby sme dostali víza, prišiel deň nášho odletu. Všetci sme leteli lietadlom prvýkrát a priznávame, že nám nebolo všetko jedno. Priali sme si, aby sme čím skôr pristáli vo Washingtone a veľmi radi sme z „lietajúceho obra“ vystúpili. Takmer 2 hodiny nás na letisku Dulles čakali John Remiáš s manželkou Pat a Brad Anderson, ktorý bol u nás v roku 2001.

Cestou z Washingtonu do „hotela Kinkel“ pršalo, ale zjavili sa dve nádherné dúhy, o ktorých John a Pat povedali, že také niečo ešte v živote nevideli. Ten pohľad potešil oči aj dušu.

Privítanie u Teda a Marilyn Kinkelovcov bolo vrúcne, ale nevedeli sme si predstaviť, že v tejto rodine budeme celých 9 dní. No už druhý deň sme sa u nich cítili skutočne ako doma. Na chladničke visel presný program našej návštevy. Každé ráno sa nás ujala iná rodina, len tlmočník John zostával ten istý. Vďaka tomu sme spoznali veľmi veľa zaujímavých a príjemných ľudí. Ukázali nám hlavné mesto Marylandu Annapolis, hlavné mesto USA Washington, kde sme boli 2 krát, prístavné mesto Baltimore a na záver rekreačné mesto Ocean City. Medzitým bolo veľa iných zaujímavých akcií (návšteva biskupského úradu, baseball, Square dance, morské akvárium, večerný koncert námornej akadémie v prístave Annapolis, jachting a iné). Videli sme toho veľa, ani sa nám nesnívalo, že niekedy sa ocitneme na takých miestach.

Duchovne sme sa naštartovali v cirkevnom zbore na Bohoslužbách, kde bolo vidieť a cítiť naozajstný život a záujem. A nebolo to o pokrytectve, ako sa v mnohých príručkách píše, ale o vzájomnom rešpekte. Aj napriek rozličnosti názorov (politických, sociálnych a iných) patrili títo ľudia do jednej veľkej rodiny. Na službách Božích sa verejne dokázali podeliť o svoje radosti aj bolesti a starosti. Potom sa spoločne v modlitbách ďakovalo, chválilo i prosilo. Nádherné je, že sa dokážu s úsmevom na tvárach vzájomne povzbudzovať. A pritom sme vedeli o mnohých aké ťažké životné skúšky a trápenia prežili, či práve prežívali. Tie usmiate tváre a oči by mohli inšpirovať aj nás.

Máme začo ďakovať Pánu Bohu, že sme bohatší o obrovské množstvo zážitkov, o množstvo pekných vzťahov a skúseností, ako sa dá aj inak myslieť a konať. Vďaka patrí aj všetkým bratom a sestrám v Gloria Dei! Nech im Boh žehná.

ZN

Mládežnícke služby Božie

Po dlhšom čase sa 14. septembra 2008 znova konali naše milé a obľúbené mládežnícke služby Božie. Tak ako je už zvykom, mládežnícke piesne hrala naša kapela Eleos. Piesne boli vybrané na povzbudenie a dodanie sily do ďalších dní, keďže to boli mládežnícke Bohoslužby na začiatok školského roka. Na dôvažok toho bolo ešte požehnanie pre nás, školopovinných, ktoré nám, verím, pomôže zvládnuť ťažké skúšky, či tie v škole, alebo životné.

Myslím si, že každému, kto tam bol a trochu rozmýšľal nad kázňou alebo nad piesňami, to muselo dať aspoň toľko, koľko to dalo mne. Ďakujem Pánu aj za takéto možnosti a požehnané chvíle, ale verím, že nabudúce nás bude aspoň o trošku viac.

KN

V NAŠOM ZBORE SME

Pokrstili: Martina Marušica, syna Mariána a Zuzany rod. Hazuchovej
Michaelu Švolfkovej, dcéru Martina a Zuzany Marušicovej

Zosobášili: Martina Blahušiaka a Miriam rod. Šulovskú

Na poslednej ceste vypravdili:

Zuzanu Redeckú z Konkušovej doliny, 80 r.
Annu Kahúnovú z Dolín, 81 r.
Annu Knapovú z Krajného, 74 r.
Ľudmilu Sakovú z Krajného – Podvrchu, 74 r.
Zuzanu Boorovú z Prašníka - Zbehov, 94 r.
Janu Rodenákovú z Korytnianskych Kopaníc, 47 r .
Alžbetu Dlhú z Korytnianskych Kopaníc, 76 r.
Juditu Ričániovú z Krajného – Ošmeku, 84 r.

INFORMÁCIE

- Chceme úprimne poďakovať všetkým, ktorí sa zúčastňovali a stále zúčastňujú na brigádach pri výmene strechy. Je to krásne svedectvo spolupatričnosti.
- Na fare si môžete kúpiť stolový kalendár 2009.

BOHOSLUŽOBNÉ A INÉ PODUJATIA V ZBORE

Október - november 2008

- ◆ NEDELNÉ SLUŽBY BOŽIE ZAČÍNAJÚ O 8:45 HODINE
- ◆ DETSKÁ BESIEDKA BÝVA V NEDEĽU O 8:45 HODINE
- ◆ PRÍPRAVA KONFIRMANDOV BÝVA V SOBOTU O 17:00 HODINE
- ◆ MLÁDEŽ A DORAST BÝVA KAŽDÚ SOBOTU O 18:00 HODINE
- ◆ NEŠPORNÉ SLUŽBY BOŽIE :

KORYTNIANSKE KOPANICE	–	5.10.2008 A 2.11.2008 O 14:30
ŽADOVICA	–	12.10. 2008 A 9.11.2008 O 14:30
MATEJOVEC	–	19.10. 2008 A 16.11.2008 O 14:30
HRACHOVIŠTE	–	26.10.2008 A 30.11.2008 O 14:30
- ◆ KAŽDÝ PIATOK O 18:00 HOD. – NÁCVIK SPEVOKOLU
- ◆ KAŽDÝ PIATOK O 19:00 HOD.– BIBLICKÁ HODINA

Dvere k Pánovi

*Dvere otvorené vidím Pane,
cesta vedie do srdca.*

*Čo to cítim?
Rozhodnutie, že všetko je len **na mne**,
hoci Ty si **pri mne**?*

*Tvoja ruka vystretá je **ku mne**
a Tvoja sila prebúdza sa **vo mne**.*

*Vtedy keď neviem čo robiť mám,
Ty si tu - Pre mňa.*

*Možno keď smútok zastrie mi zrak,
Ty sa v podobe priateľa objavíš
a kúskom slova ma na srdci pohladíš.*

*Chodba k Tebe Pane,
dlhá je, ale ja silu mám
a v tejto ceste k Tebe, Pane, vytrvám.*

E.K.

Bez Teba

*Nechcem, Pane, o nič prísť.
Bez Teba sa zaobísť je jak zavrieť oči, keď sú zdravé.
Môže to byť napínavé, ale smutné v mnohom viac.
Len sa pozri na Mesiac – hoc odráža Slnka jas,
nehreje nás jeho žiara.
Viem, že nie som chladný odraz a tečú mnou Tvoje city.
Si vo mne hlboko skrytý a ja v Tebe o to viac.*

Opísala V.F.

Nádej, časopis pre vnútornú potrebu cirkevného zboru ECAV na Slovensku so sídlom v Krajnom. Pripravuje redakčná rada, ktorej môžete zasielať písomné príspevky do časopisu. Cena výtlačku Sk 10,-. Ďakujeme za vašu priazeň. www.krajne.sk